

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 17 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΙΚΟΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΙΣ-ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΡΘΡΑΙΟΙ - ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1944 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛ. ΔΡ. 25000

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΙ' Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Έκείνοι που κατηγορούν το θέατρο στην εποχή μας, τί συγκεκριμένως κατηγορούν; Το θέατρο ή την εποχή;

Φταίει η εποχή για την κατάπτωση—όπως έγραψαν—του θεάτρου ή μήπως φταίει το θέατρο διότι είναι αναγκασμένο να παρακολουθή την εποχή;

Τάσις εξέλιξεως του θεάτρου πάντοτε υπήρξεν ή προσπάθειαι του συγχρονισμού.

Η επίτροφη στα παλιά έργα—λέγουν οί κατηγορούντες—δέν είναι συγχρονισμός... Ίσως νά μήν έχουν άδικο. Λησμονούν όμως όλοι αυτοί ότι τό νέον κοινόν που δημιουργεί κάθε κοινωνική αναστάσις, άνίκανον νά δεχθή πνευματικήν θεατρικήν τροφήν εξελιγμένου θεάτρου, πρέπει νά προπαιδευθή από τό παλαιό ρεπερτόριον.

Η επίτροφη στα έργα της ρωμαντικής σχολής (Ρομάντζο, Άρχισιδηρουργός, Άγαπητικός της Βοσκοπούλας, Γαμπρός του κ. Πουαριέ) για τό θέατρο της πρόζας και αντίστοιχα για τό μουσικό θέατρο (Γκρεμισμένη Φωλιά, Γκόλφω και τά διάφορα κωμειδύλλια της προπερασμένης γενεάς Τζιζώτικο Ραβαίσι κτλ.) είναι ή προπαιδευσις, τό δημοτικό σχολείο του νέου θεατοῦ. Καί συμφέρον του θεάτρου, μελλοντικών συμφέρον έννοούμεν, είναι ή δημιουργία του νέου κοινού.

Πώς θά δεχθή ο πνευματικός στόμαχος του νέου θεατοῦ τροφή πνευματική βαρύτερη άν δέν συνήθησεν πρώτα τά έλαφρά πνευματικά φαγητά;

Έτσι, επικροτούμεν άπόλυτα την επίτροφήν του θεάτρου στα παλαιά καλά έργα. Καί αί εισπράξεις των ταμείων δικαιολογούν άπόλυτα την άπόφασιν των θιασαρχών.

Ο "ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ."

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΝΟΙΞΙΣ

"Άλυκα σαν τό αίμα και βυσσινιά και άσπρα χιονάτα γαρούφαλα δώσανε χαρούμενο τόνο στην αύλή του γειτονικού μας σπιτιού: μωσχοβολούν οί άνθισμένες στις γλάστρες φρέζιες και ή μουριά, ή πελώρια μουριά—τό στολίδι κείνου του φτωχόσπιτου—ντύθηκε με πράσινα τρυφερά φυλλαράκια. Άνοιξις! Τό μυρωδάτο δροσερό αεράκι, οί ζεστές άχτίδες του ήλιου, οί γλυκερές εϋθumes, εϋθumes, έρωτιάρικες φωνίτσες των πουλιών, ή ψυχική μας διάθεσις, όλα φωνάζουν πως ο σκληρός πολεμικός χειμώνας έφυγε πιά, και, όλα, σαν προσκλητήριο σάλπιγμα, μάς καλούνε στη γιορτή της αλώνας φύσης, για δράσι.

Αισθάνομαι κατά είκοσι χρόνια νεότερο τον εαυτό μου όταν ανοίγω, κάθε πρωί, τό παράθυρό μου κι' άντικρύζω κείνη την αύλή. Με πλημμυρίζουν κύματα αισιοδοξίας όταν σε λίγο ακούγεται δροσερή, κρυστάλλινη ή φωνή μιανής παιδιούλας, που κάθεται μαζί με άλλους εκεί μέσα, της Άγγελικούλας. Θα είναι έως 15, 16 χρονών. Έχει μαύρα μεγάλα μάτια, μπρούτζινο χρώμα, έβενινα μαλλιά. Είναι όλο νεύρο και ζωή αυτό τό κοριτσάκι. Ένε ακόμα ένα εύαισθητο βαρόμετρο που, με τό τραγουδι του, δείχνει σε πιά στάσην βρίσκειται έκάστοτε, ή ψυχική μας διάθεσις. Μη παραξενεύωσαστε γι' αυτά που σας λέω. Τις βαριές χειμωνιάτικες μέρες, τότε που παλεύαμε με τό κρύο, τις στεφρσεις και τις άλλες κακομοιριές του πολέμου, τό τραγουδι της Άγγελικούλας—πάντοτε τραγουδάει—ήταν μελαγχολικό, άτονο, διακεκομμένο. Σάν λαμποκοπούσε ο ήλιος πάνω στα χιονισμένα βουνά της Άττικής και άναγγέλανε οί έφημερίδες καινούργια διανομή τροφίμων, βγαίνανε από τό λαρύγγι της στρωτής, εϋθυμες νότες. Τό τραγουδι της σήμερα μοιάζει με τον πρωινό χαιρετισμό του κορυθαλιού και τις τρίλλιες του άηδονιού στις φεγγαρόλουστες καλοκαιριάτικες νύχτες. Μιλάει στοργικά και στην πιο κουρασμένη και δοκιμασμένη ψυχή και της λέει ότι λένε, τουτή την εποχή, τά λουλούδια, τά πουλιά, τό δροσερό αεράκι, τά μπουμπουκιασμένα δένδρα:

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΘΥΜΗΣΟΥ ΚΑΠΟΙΟ ΠΑΣΧΑ...

Θυμήσου κάποιε Πάσχα άπ' τά παλιά μας
Τότε που ζούσανε τά δνεира τά χίλια μας
Τά δυό μας χείλη καρτερούσαν τά φιλιά μας
Που περιμέναν άνυπόμονα στα χείλη μας.

Θυμήσου κάποιε Πάσχα περασμένο
μ' έλπίδες ίσως μιάς αγάπης τρυφερής.
Πάσχα τρελλό, κι' από τον πόθο μεθυμένο
Πάσχα, που τώρα νά τό νοιώσης, δέν μπορείς!

Θυμήσου κάποιε Πάσχα. "Όποιο νά 'ναι...
Τό 'να από τ' άλλο, δέν διαφέρανε πολύ
Και άν, τη θύμησι, τά χρόνια τη γερνάνε
Και κάνουν ίσως, την άνάμνησι, βολή,

Θυμήσου κάποιε Πάσχα που νά πέρασε
Σάν μιά μετέωρη κι' όλόφωτη άχτίδα
Θυμήσου κάποιε Πάσχα που μάς κέρασε
Με της Άγάπης την άτέλειωτην έλπίδα.

Θυμήσου κάποιε Πάσχα άπ' τά παλιά μας
Πάσχα τρελλό, νεανικό κι' ευτυχισμένο
Και σκέψου ότι, με τά χιόνια στα μαλλιά μας,
"Αν ζούμε...ζούμε από ένα Πάσχα περασμένο!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΚΑΚΗΣ

ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ - ΘΑΥΜΑΤΑ *****

ΤΟΥ Κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Ό Άττικ έχει προσφέρει πολλές και μεγάλες υπηρεσιές στο έλληνικό θέατρο. Άλλά του άνοιξε και μία άνεπούλωτη πληγή: Τά παιδικά ταλέντα. Άπό την εποχή που άνακάλυψε την Ποζέλλι, τη Ζωή Νάχη και άλλες μικρούλες που πάτησαν γερά τόσινιδι της σκηνής και στάθηκαν σ' αυτό, τό βρεφοκομείο θέλει νά πηδήσει στο παλκοσένικο. Κάθε παχουλό ή άναιμικό, χαριτωμένο ή μυζάρικο βρέφος από 3 έτών κι' άπάνω, θεωρείται από τούς φιλοδόξους γεννητόρες του «παιδι-θαύμα» προσωρισμένο νά καταπλήξη τό νοήμον κοινόν και νά γεμίση τά πατρικά θυλάκια με άστρονομικά ποσά, που ύποτίθεται ότι κερδίζουν οί άστέρες. Κ' έτσι, κάθε φορά που άρχίζει μιά θεατρική σαιζόν, χειμερινή ή καλοκαιρινή—περισσότερο την τελευταία—τά μουσικά θέατρα και τά βαριετέ πολιορκούνται από τά μωρά που προσέρχονται, κρατούμενα από τό μπαμπά ή τη μαμά, για νά ύποστούν τάς νενομισμένας εξετάσεις και ν' άναγορευθοῦν άστέρες του έλαφρού θεάτρου.

Σέ άλλες εποχές, αϋστηρότερες, μιά κοπέλλα που φλεγόταν από την έπιθυμία ν' άνέβη στη σκηνή, έπρεπε νά στήση εξήμισυ χιλιάδες καυγάδες με τούς γονείς, για νά τούς πείση νά της έπιτρέψουν νά βγή στο θέατρο. Καί σχεδόν ποτέ δέν την άφηναν. Ούτε τά παρακάλια, ούτε οί φωνές, ούτε οί σκηνές, ούτε οί λιποθυμίες, ούτε οί άπεργίες πείνης κατόρθωναν νά πείσουν τό μπαμπά νά δώση τέτοια φοβερή άδεια. Η κόρη του θεατρίνα; Δέν τη σκότωνε καλύτερα! Καί πολλές φορές τη σκότωναν στο ζόλο. Μερικά μπερντάχια έφερναν σε θεογνωσία τη φιλόδοξη κόρη και την εκλείδωναν δια παντός στην κουζίνα, που άποτελούσε τό μοναδικό στάδιο δράσεως για μιά κοπέλλα! Πόσα ταλέντα, αλήθεια, δέν καταποντίσθηκαν στην κατάρρολα...

Άλλά τώρα τά πράγματα άλλαξαν. Οί ίδιοι οί γονείς, όταν άντιληφθοῦν ότι ή μόλις πενταετής κορούλα τους κα-

ταφέρει νά ψελλίση ένα τραγουδάκι του δρόμου και ν' άποπειραθή μιά υποψία χοροῦ, πείθονται άκραδάντως ότι τό παιδί τους είναι «παιδι-θαύμα» και άποφασίζουν κατεσκευασμένως νά τό άνεβάσουν στα σκαλοπάτια της τέχνης, με τη βεβαιότητα ότι ο θρίαμβος είναι εξασφαλισμένος. Άπό τ' αυτό, λοιπόν, και στο δάσκαλο.

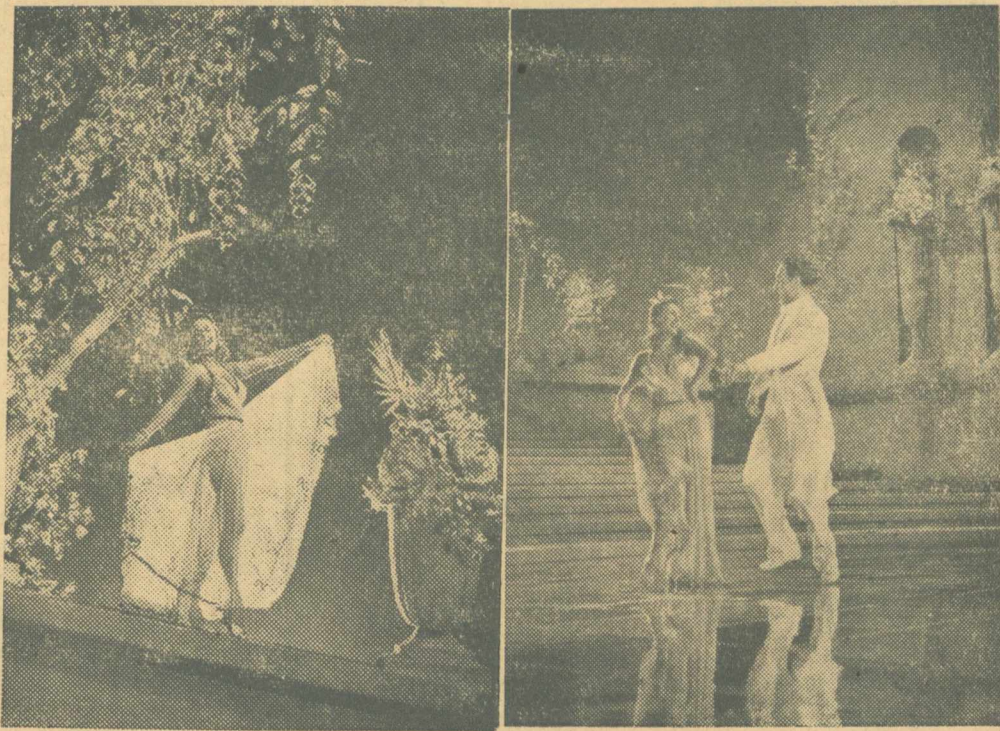
—Κύριε μαέστρο, σάς φέρουμε την κόρη μας! Ξέρετε τί ταλέντο είναι; Όχι πως είναι κόρημας, αλλά στο τραγουδι και στο χορό ξεπερνάει και τη Μαρίκα Ρέκ!

—Νά την άκούσουμε!

—Έλα Μπεμπέκα μου! Έλα νά σ' άκούσουν οί κύριοι! Η Μπεμπέκα ντρέπεται, κινκινίζει, φοβάται, κλαίει, πεισμώνει, χτυπάει τό ποδαράκι της. Δέν θέλει ν' άνέβη. Η μαμά προσπαθεί νά την πάρη με τό καλό, ο μπαμπάς άπειλει νά τη δείρη. Άλλά ή μι-

[Συνέχεια εις την 4ην σελίδα]

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΦΙΛΜ

Δυό φαντασμαγορικές σκηνές από τό καινούργιο φίλμ που γυρίζει ή «Όψα» «Η γυναίκα των όνειρών μου», με την περίφημη Μαρίκα Ρέκ.

Η ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ ΜΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Δέν ξέρω, αλήθεια, για ποιο λόγο αυτός ο μήνας έπιμένει νά ονομάζεται Άπρίλιος. Η περιεργη και έντελώς άδικαιολόγητη αυτή έπιμονή του μου θυμίζει κάτι άμβίβολες δεσποινίδες, οί όποιες, παρά τά σαράντα πέντε τους χρόνια, έπιμένουν άκόμα νά ονομάζονται Μπεμπέκες. Γιατί, πως θέλετε νά τό κάνουμε, ο μήνας που έχει δώδεκα ήμερα, μπορεί νά λέγεται Όκτώβριος, Σεπτέμβριος, Φεβρουάριος και μόνον Άπρίλιος δέν έχει τό δικαίω-

«Ρίξτε στη θάλασσα της λησμονιάς τις λύπες σας και κουνήστε ενεργητικά τά κουρασμένα μέλη σας. Άς πλημμυρίση ή καρδιά σας από έλπίδες, και αισιοδοξία. Ηλθε ή άνοιξις! Στη ζωή πρέπει πάντοτε νά τραβήμε μπροστά και πάντοτε νά άνανευόμεθα νυχικώς όπως άνανευοῦται ή μεγάλη μας μητέρα, ή Γη, κάθε άνοιξις...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΡΗΣ

μα νά λέγεται. Πού είναι σάς παρακαλώ, τό φως, που είναι τά χρώματα, που είναι ή άνοιξιάτικη άτμόσφαιρα, ή χλιαρή και άρωματισμένη; Έχθές τό πρωί π.χ., όταν ένπνήσαμε, διεπιστώσαμε ότι ο ούρανός είχε φορέσει τό γκριζο Δεκεμβριανό του κοστοῦμι και ή γαλάζια του άνοιξιάτικη όμορφιά είχε «καμουφλαρισθή» έπιμελώς πίσω από κάτι μαύρα και άπειλητικά σύννεφα, σάμπως νά ήταν τηλεβόλο του Μετώπου. Προχθές πάλι οί Άθηναϊκοί δρόμοι καταβρέχτηκαν από μιά έντελώς φθινοπωριάτικη βροχούλα.

Ό καιρός μεταβάλλεται άπ' την μιά στιγμή στην άλλη. Τό πρωί δροσιά, τό μεσημέρι ζέστη και τό βράδυ κρύο. Δέν ξέρει, δηλαδή, κανείς τι νά βάλη άπάνω του. Φοράς τό παλτό σου; Ζεσταίνεσαι. Τό βγάξεις; Πλευριτώνεσαι.

Είναι αδύνατον νά συναντήσης συμπολίτη, ο οποίος νά μήν ύποφέρει από γρίπη, από βήχα, από πούνητα, ή έστω από συνάχι. Όποιον κι' άν ρωτήσετε, θα σάς διαβεβαιώση ή ότι έρριξε βεντούζες, ή ότι πρόκειται νά ρίξη σήμερα. Στο τράμ, στα λεωφορεία, στα θέατρα και στοῦς κινηματογράφους, ο βήχας, τό φτέρνισμα δίνουν και παίρνουν.

—Γκούχ... Γκούχ...
—Άασαψοῦ!
—Γκίχ... Γκίχ...
—Γκάχ... Γκάχ... Γκούχ...
Φτάνει νά κάνη ένας την αρχή. Άμα την κάνη, τέλειωσε Άρχίζουν όλοι και σταματημό δέν έχουν.

Μέ άλλα λόγια, δηλαδή, ή άνήκοιτος αυτή συμπεριφορά του κ. Άπριλίου, δέν είναι συμπεριφορά μηνός που σέβεται τό όνομά του και την παράδοσί του. Όταν ένας μήνας λέγεται Άπρίλιος, ύποτίθεται ότι έχει αναλάβει και ώρισμένες ύποχρεώσεις. Υποτίθεται ότι θα δώξη τον χειμώνα, ότι θα φέρη την άνοιξι και ότι θα φροντίση για τούς κήπους και για τά λουλούδια. Ό φετεινός όμως Άπρίλιος είναι ένας Άπρίλιος άσυνηθιστος, που δέν δίνει δεκάρα τσακιστή για τον κόσμο και που άρνείται νά εκ-

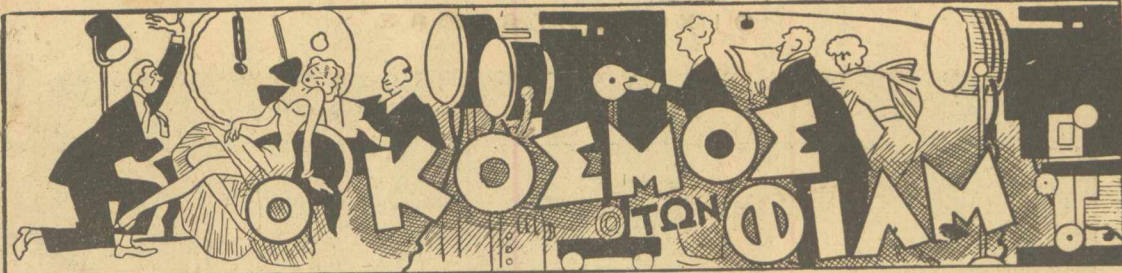
(Η συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΟΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ...

Χάνς Ζένκερ

Ο γοητευτικός ζεν - προμιέ του γερμανικού κινηματογράφου, γνωστός εις τους Αθηναίους από πολλά έργα του.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Εις τόν Κινηματογράφων «Παλλάς» προεβλήθη ενώπιον τών δημοσιογράφων ή μεγάλη έγχρωμος δημιουργία τής Ούφα «Η λίμνη τών χιμαίων». Τό σενάριο του φίλμ, ώς γνωστόν, έγράφη επί τή βάσει τής όμωνύμου νουβέλλας του Στόρμ. Τό φίλμ αυτό, τό όποϊόν από τήν Κυριακή του Πάσχα προβάλλεται εις τόν κινηματογράφων «Παλλάς» είναι άνωτερον πάσης περιγραφής. Δέν ξέρει κανείς τί να πρωτοθαυμάση στή μεγαλειώδη αυτή δημιουργία του περιφήμου σκηνοθέτου Φάιτ Χάρλαν, στον όποϊον οφείλεται ή «Χρυσή πόλις» τήν ύπεροχή τέχνης τής πρωταγωνιστρίας Χριστίνας Ζεντερμπάουμ ή τέλος τήν γλυκύτητα και άρμονία τών χρωμάτων. Πού αποτελούν σταθμό στήν εξέλιξη τής κινηματογραφικής τέχνης. Έπι προσθέτως ό έκτάκτως ώραίος διάλογος, καθιστά τό φίλμ αυτό ένα πραγματικό διαμάντι

τι τής ευρωπαϊκής κινηματογραφικής παραγωγής.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ

Η μεγάλη κινηματογραφική εταιρία Ούφα ένεκαινίασε κατά τά τελευταία χρόνια μία νέα μέθοδο, ή όποια έκτός του ότι καθίσταται ή άφορμή τής αναδείξεως νέων ταλέντων εις τήν όθόνην, δίδει τήν ευκαιρίαν εις τήν παρουσίαν πρωτοτύπων ταινιών. Ού-

Ζόρα Λεάντερ

τω εις τά φίλμ τής «Νεανικές καρδιές» και «Μπράβο στο Θωμά» τόσον οι ήθοποιοί που πρωταγωνιστούν, όσο και οι σκηνοθέται και σεναριογράφοι είναι όλοι νέοι και διά πρώτην φοράν εμφανίζονται ενώπιον του κόσμου τών ειδικών και του κοινού. Εις τήν πρώτην ταινίαν λαμβάνουν μέρος 25 νέοι ύποψήφιοι άστέρες.

— «Ξαναζεί τό παρελθόν» είναι ό τίτλος τής νέας μεγάλης δημιουργίας τής Μπαβάρια εις τήν όποϊαν πρωταγωνιστεί ή μεγάλη και άειθαλής ήθοποιός Όλγα Τσέχοβα.

— Ο Όλλανδός τενόρος Γιοχάνες Έστερς, που τόση μεγάλη έπιτυχία έσημείωσε στή ταινίαν «Καρναβάλι τής άγάπης» γυρίζει διά λογαριασμόν τής Βην-Φιλμ τό έργο «Κατακτητής τών γυναικών». Η εύμορφη Χέρτα Μάγιερ καθώς και ή τσαχπίνια Λόττε Λάνγκ αποτελούν τίς πάρτνερ του γόπτος τής όθόνης.

...ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Χριστίνα Ζεντερμπάουμ

Η περίφημη πρωταγωνίστρια πολλών έγχρωμών ταινιών ώς και τής τελευταίας τής «Η λίμνη τών χιμαίων».

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΜΠΡΗ!

Λαμπρή! στά λούλουδα, στο φως, στις νύχτες τ' Απριλίου, και μες στους κήπους, στις ψυχές, στα χείλη του παιδιού. Λαμπρή! στή πόρτα του φτωχού, στού πλούσιου τήν αύλή, ό πόνος ό πικρός μακρυνά, κι ή θλίψη άλλου ή θολή.

Λαμπρή! στά μάτια σιγανά που ξέρουν να μιλούν, και μες στών δέντρων τά κλαδιά π' δλάνθιστα λυγούν. Λαμπρή! παντού, στον ουρανό και σ' άναμμένο τό κερί, Λαμπρή! στή θάλασσα—γυαλί π' άστράφτει σαν φλουρί.

Λαμπρή! στά φύλλα τής καρδιάς π' όλόγρυσια γελοούν, και στις ψυχές που στους έχθρους γλυκά χαμογελοούν. Λαμπρή! — στα πέλαγα, στή γή, στα μύρια τά κλαδιά. Λαμπρή! — ώ χαρά — που φτάνει στή θάλα μου καρδιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΙΑΣΙΟΣ

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΝΤΕΚΟΡ

Μία μελέτη του μεγάλου σκηνοθέτου ΦΑΪΤ ΧΑΡΛΑΝ Μετάφρασις του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΡΙΝΕΑ

Α΄.

Ο κινηματογράφος γεννηθείς πρό τεσσαράκοντα έπτά έτών κατέστη μετά ήμισυ περίπου αιώνα και πλέον βιομηχανία τόσον εύρεϊαπούπερι λαμβάνει σχεδόν όλους τους κλάδους τής ανθρωπίνου δράσεως. Τόν ένα έξ αυτών τήν διακοσμητικήν (ντεκόρ) έπιβάλλεται να μελετήσωμεν.

Πραγματικώς, διά τόν καταρτισμόν ενός φίλμ, είναι άπαραίτητος ή συνεργασία πολλών ατόμων. Και διά τόν λόγον αυτόν συνεκentrώθησαν: φιλόλογοι, σκηνοθέται, αρχιτέκτονες, συνθέται, διακοσμηταί, δραματικοί ήθοποιοί, σχεδιασταί, ράπται, γλύπται, έπιπλοποιοί, φωτογράφοι, ηλεκτρολόγοι, μηχανικοί, ξυλουργοί, ζωγράφοι, κουρείς, ταπητουργοί, ύποδηματοποιοί, κηπουροί, όπλοποιοί, ακροβάται, γραμματεΐς, ρεζισέρ κλπ. κλπ.

Εις τό έργοστάσιον αυτό, που είναι ένα στούντιο που πέρνουν τάς άπόψεις, ό καθένας έχει τό έπάγγελμά του, τό τμήμα τής δράσεώς του, ό καθένας προσφέρει τήν εργασία του διά τά όλίγα μέτρα ταινίας. Εις τά μεγάλα αυτά ύπόστεγα τά σκοτεινά που τά φωτίζουν ξαφνικά χιλιάδες φώτων έκθαμβωτικών, ήλιοι τεχνητοί, τό κινούμενον αυτό πλήθος εν τάξει μετακινείται και εργάζεται διά να παραγάγη κάτι τί ώραϊον.

Ένα φίλμ συνίσταται από ένα στοιχείον δυναμικών:

τόν ήθοποιόν, και από ένα στοιχείον άψυχον: τό ντεκόρ. Ο σκηνοθέτης έμψυχώνει τόν ήθοποιόν εις τό ντεκόρ και διανέμει τό φως εις τόν ένα και εις τό άλλο. Σας ώμίλησαν διά τό παίξιμο, διά τήν έκφρασιν, διά τό ζών μέρος του κινηματογράφου: θά σας πω μερικάς λέξεις διά τό άψυχον μέρος, τό σταθερόν, διά τό πλαίσιον όπου εκτυλίσσεται ή δράσις, διά τό φόντο που έξηγεί και τοποθετεί τό θέμα.

Έννοείται ότι διά του ντεκόρ έννοούμεν: ντεκόρ έσωτερικόν καθώς επίσης και ντεκόρ έξωτερικόν, έπιπλα, ύφάσματα, παραρτήματα άποτελούν τό ντεκόρ, όμοίως οι κήποι, τοπεία και ή αρχιτεκτονική. Εις τόν κινηματογράφων, σειράν εϊκόμων, τό ντεκόρ μόνον του συμμετέχει εύρύτατα εις τήν σύνθεσιν τών εϊκόμων. Πηγαίνουν εις τό θέατρον διά να «ΐδουν» «οί θεαταί» παρευρίσκονται εις μίαν «παράστασιν», ή θεα λογαριάζεται περισσότερο. Έλλείπει θέματος έπαρκούς εις τόν κινηματογράφων ή θεα συμπληρώνει. «Διά τής θεας, ειπεν ό Πλάτων, ή φαντασία μας έκπλήσεται περισσότερο: διότι ή θεα είναι ή όξυτέρα αίσθησις μας, ακόμη και όταν δέν διακρίνει τήν φρόνησιν».

Μέχρι τών τελευταίων αυτών έτών δέν κατήριζαν ειδικώς ένα ντεκόρ κινηματογράφου δι' ένα ώρισμένον σενάριο. Αί άποθήκαι τών ντε-

κόρ τών στούντιο περιείχον ένα άπόθεμα (στόκ) τών ποικιλωτέρων έσωτερικών και τών μάλλον έξεροκλήτων. Ο σκηνοθέτης τήν τελευταίαν στιγμήν έξήτει μίαν αίθουσαν, ένα ύπνοδωμάτιον, μίαν Τράπεζαν, μίαν φυλακήν: Από τά χωρίσματα «αίθουσης» άφηρούντο τά φύλλα που άπήρτιζαν τήν αίθουσαν, από τά χωρίσματα τής τραπεζαρίας άπεσπώντο αι πλευραί του δωματίου που έχρειάζοντο και ταχύτατα συναρμολογούμενον εις τό στούντιο, τό κοινότατο αυτό ντεκόρ, τό δμνιμπος, τό όμοιον δι' όλα τά φίλμ, έπιπλώνετο έν βίρα με τά ίδια έπιπλα, τά ίδια παραρτήματα, φρικτόν άπόρισμα δημοπρατηρίου, και έ γύριζαν τήν ταινίαν. Τό άποτέλεσμα, πρέπει να τό όμολογήσωμεν, ήτο φρικτόν. Πόσα δέν έχομεν Ιδη από αυτά τά γελοία σαλόνια με έπιτηδευμένες πολυθρόνες που κλίνουν μεταξύ ρυθμού Έρρίκου Β. πολύ άστικόν (προαστείου Σαίντ-Αντουάν) και Λουδοβίκου ΙΕ' όχι άρκετά άριστοκρατικόν (προαστείου Σαίν-Ζερμαίν) Σαλόνια με τοίχους πλαδαρούς κατασκευασμένα από λινο πανί και με στολισματα ζωγραφισμένα από άδέξιο χέρι ζωγράφου έπιγραφών έπαρχιακών κρεοπωλείων, με θύρες άσταθείς, με τζάκια από καρτόνια άποκρηάτικα και παράθυρα που άνοίγονται σε ψεύτικη θεα έξοχής βιαστικά ζωγραφισμένης.

(Η συνέχεια στο 'προσεχές)

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΣΕ-ΝΟΥ

Στό μοναδικό μας κοσμικό κέντρο «Σε-νου» θριαμβεύει όπως πάντα ή όρχήστρα Μέντωρος-Γιάννη Τζαβούλη με τους συμπαθείς Σπύρο Καπράνο (σαξόφωνο) και Κυριάκο (τζάζ). Ο ντιζέρ κ. Σιδηρόπουλος, που έχει τόσας συμπάθειες στο καλό κόσμο ως τραγουδιστής, παρουσιάζει τό πρόγραμμα με μία έξαιρετική φινέτσα.

Έκ του προγράμματος βαριετέ έξαιρετικήν έπιτυχίαν σημειώνουν τό θαυμάσιο ντουέττο Ουάλλας Ρενέ σ' ένα βάλς άκροβατικό, ή γλυκειά κοπέλλα δι' ης Διάνα σ' ένα θαυμάσιο χορό «Οριεντάλ» αι άδελφαι Ντορέ, τό έξαίσιον ντουό Ρίσταλ και τό άριστοσυγγραμμικό νόστιμο Μοσχόπουλος-Χριστιάνος σ' ένα κομικό άκροβατικό χορό που ό κόσμος ξεκαρδίζεται στα γέλοια. Ίβιατέραν έντύπωσιν προκαλούν τά φαφλάκ του κ. Χριστιάνου ό όποιος ως άρτίστας έχει δοκιμάσει στήν Ευρώπη.

ΕΚΚΛΕΚΤΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Η ΜΑΝΤΑΜ ΜΠΑΤΕΡΦΛΑΪ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΑ

ΤΟΥ Κ. Δ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗ

...Δειλινό. Ένα χαρούμενο άνοιξιάντικο δειλινό. Ζαφειρένιος και καθάριος ουρανός, μπουμπουκιασμένα δέντρα, πρασινομένους κάμπος... Πέρα μακρυνά στή δύση μιά κατακόκκινη λουρίδα χρωματίζει τόν όρίζοντα ριχνοντας πύρινες άνταύγειες στή γή...

Μόνος, γυρίζοντας από ένα μακρυνό περιπάτο έξω απ' τήν πόλι περνάω ένα στενό δρομακι που θα με φέρη ίσα στή Λεωφόρο.

Έχει βρέξει και ό δρόμος είναι γεμάτος λάσπες και νερά. Δεξιά, ξερβά, άραιά σπήτια, μάντρες μισογκρεμισμένες και περβόλια γεμάτα δένδρα, άρχίζουν να τυλιγονται στήν καταχνιά τής νύχτας που φτάνει.

Έκεί κάτω, σε μιά στροφή, ό δρόμος στενεύει. Μιά βαθεία λακούβα γεμάτη νερά που κλείνει τό πέραςμα και με άναγκάζει να σταματήσω. Άδύνατο να διαβώ. Μεσ' στή λακούβα τό νερού τότε, διακρίνω μιά πέτρα. Έτοιμάζομαι να πατήσω σ' αυτή τήν πέτρα για να δρασκελλώ τά νερά όταν μιά φωνή με σταματά.

—Μή, κύριε, μη πατήσετε εκεί...

—Γυρίζω άπότομα. Παρέκει, σε μιά μάντρα, κάθεται μιά γροούλα που ουτε τήν είχα προσέξει πριν... Πρόσωπο ρυτιδωμένο, μάτια βαθυλά. Μαύρο, πρασινομένο φουστάνι κι ένα μαντήλι στο κεφάλι π' αφήνει να ξεφεύγουν λίγα άσπρα μαλλιά.

—Μή, κύριε θα τό χαλάσετε. Τό βλέπω τόσην ώρα.

Και με τό βλέμμα της μου δείχνει τό νερό τής λακούβας. Κυτάζω καλλίτερα και τότε διακρίνω μέσ' στο νερό να είναι κολλημένο πλάι στήν πέτρα ένα χαρτί. Σκύβω λίγο... Είναι ένα πρόγραμμα θεάτρου, παληό, κιτρινομένο. Σχεδόν κουρέλι τό μισό. Διαβάζω: «Θέατρον «Τριάνόν», 4 Απριλίου 1914. Η μεγάλη έπιτυχία «Mme Butterfly», με τήν... Τό όνομα τής πρωταγωνίστριας δέν διαβάζεται γιατί εκεί ακριβώς τό πρόγραμμα είναι κουρελιασμένο.

—Τόση ώρα τό βλέπω εκεί... Ποιος ξέρει που βρέθηκε ύστερα από τόσα χρόνια... Τι άνάμνησι παληά μου φέρνει αυτό τό πρόγραμμα «Mme Butterfly»!..

...Στενάζει κι' έπειτα κυτ-

τάζει και πάλι τό πρόγραμμα. Η φωνή της, μιά φωνή βαθεία που με όλα τά γερατεία της είναι γλυκειά, με τραβά...

—Είσαθε ήθοποιός; τήν ρωτάω...

Δέν με άποκρίνεται με στενάζει.

—Τι τά θέλετε; Είμαι... ήμουν κάποτε... Περασμένος καιρός. Χαμένες εύτυχίες... Ζωή, νειάτα, έπιτυχίες σβύνουν όλα μέσ' τό μυαλό μου... Τό πρόγραμμα αυτό μου φέρνει τήν πιό σκληρή θύμηση τής ζωής μου. Σταματά για λίγο, κι' έπειτα, πέρνοντας βαθεία άνάσα, μου λέει.

—Με συγκινούσε ό ρόλος τής γλυκειάς Μιμής, τής πεταχτής Μανόν. Μ' άρεσε ή άθώα Μαργαρίτα... Τήν Butterfly όμως τήν έξησα... Προδόθηκα, όπως έκείνη... Μόνον που δέν έδωσα τέλος στή ζωή μου, εγώ, όπως αυτή...

—Καμμία περιπέτεια; ρώτησα κεντρισμένος από περιέργεια τώρα.

—Τις θεατρίνες τίς τριγυρούν πολλοί. Οι πιό έπιτήδειοι τίς ξεγελοούν, έτσι, για να γλεντήσουνε. Να ζεπάσουνε τήν ώρα τους... Τόν γνώρισα τότε. Ήταν ένας ζωηρός κι' όμορφος συγγραφέας... Με λόγια γλυκά, με στίχους γεμάτους τρυφερότητα και πάθος, έκανε τήν καρδιά μου να πλημμυρίση από ένα άίσθημα μεγάλο... Τόν άγάπησα... Ένα παιδί γεννήθηκε και χαριτωμένη κορούλα...

Σταμάτησε λίγο, κι' έπειτα με θλιμμένη φωνή.

—Ο καιρός πέρασε γρήγορα πέρνοντας τίς εύτυχιμένες μέρες μαζί του... Έφυγε και με παράτησε. Τά ξεχασε όλα... Έμεινα μόνη τότε, με τό παιδί μου, όπως ή δύστυχη Butterfly, με, όπως κι' αυτή πρόσημα. Πρόσημα μήπως γυρίση... Κάθε φορά τραγουδούσα με παλιμό τήν άρια τής φτωχής γιαπωνέζας στή δεύτερη πράξη.

«Μιά μέρα θα ιδούμε» και με κόπο κρατούσα τά δάκρυά μου...

Μουρμούρισε λίγο τήν άρχή του τραγουδιού με μιά φωνή σπασμένη, χαμένη πιά, με με όλα αυτά γεμάτη μακρυνή γλύκα.

—Άδικη προσημονή, ξανάπε. Ο θεός θέλησε να με πληγώση πιό πολύ άκόμα. Μιά βραδυά—τήν ίδια βραδυά

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ - ΘΑΥΜΑΤΑ

(Συνέχεια απ' την 1η σελίδα)
κρή επιμένει, με ύφος εσχάτης
άπορίας για τα συμβαίνοντα.
Τί δουλειά έχει εκεί πάνω;
Τέλος οι παρακλήσεις της
μαμάς και οι απειλές του
μπαμπά την πείθουν να υποχωρήσει.

— Και τί να πω καλέ;
— Νά πής το τραγουδί που
είπες και προχτές στην έορτή
της θείας Κατίνας.
'Η μικρή άνεβαίνει και με
φωνή τρομαγμένη και φάλτσα,
άποπειράται την «εκτέλεση»
του τραγουδιού που είπε στην
έορτή της θείας Κατίνας:

«Χωλίσ έσένα νά μπολώ νά ζήσω...
Χωλίσ έσένα αγάπη μου χλωσή».

'Η μαμά και ο μπαμπάς
καμαρώνουν μπροστά στην
άποκάλυψη του φρικαλέου
ταλέντου της μικρής,
ένω παραλλήλως έχουν το μάτι
τους στο μαέστρο και τους
ήθοποιούς, για ν' αντιληφθούν
την έντύπωση που προκαλεί
το παιδί θαύμα:

— Είδατε τί ώραία που
το είπε; Τώρα θα ιδήτε και
χορό! Χόρευε μπεμπέκα.

'Η μπεμπέκα εκτελεί
μερικά άκατανόητα βήματα,
υπό τα θαυμαστικά πάντοτε
βλέμματα των γονέων κι
έπειτα κατεβαίνει από τη
σκηνή, για... να μην
ξανανείη ποτέ πιά!
— Πώς σάς φαίνεται;
Δέν είνε θαύμα; Ρωτούν οι
γονείς, έτοιμοι να υπογράψουν
και το σχετικό συμβόλαιο.

— Καλή είνε, αλλά μικρή
άκόμα! Πρέπει να πιη κάμποσο
γάλα! Ξαναφέρτε τη...
— Την άλλη βδομάδα;
— Όχι. Τόν άλλο χρόνο!

'Εκτός από τα ντροπαλά
παιδιά—θαύματα όμως
υπάρχουν και τα
άναιδέστατα. Αυτά
άνεβαίνουν στη
σκηνή με θάρρος
άξιον πάσης
έκτιμησης.
'Εκτελούν το
τραγουδί τους,
το χορό τους,
βάζουν τα
γιαλιά στη
Μαρίκα Ρέκ και
πάνε σπιτάκι
τους! Γιατί ή
άναίδεια
μόναχα δέν
φτάνει για
ένα
θεατρικό
ταλέντο,
έ νήλικο ή
άνήλικο.
Χρειάζεται
και κάτι
άλλο...

'Αλλά τί φταίνει
τα καυμένα
τα παιδάκια;
Αυτά δέν
έχουν
ιδέα από
θεατρο.
Ούτε
σκέφτηκαν
ποτέ ένα
τέτοιο
στάδιο,
δταν
έσκότωναν
το
τραγουδάκι
της
μόδας,
ή
χόρευαν
για
να
διασκεδάση
ο
θείος
Κώστας.
Οι
γονείς—αυτοί
είναι
οι
αίτιοι.
Αυτοί
άνακαλύπτουν
άνυπαρκτα
καλλιτεχνικά
χαρίσματα
στα
μιζάρικά
τους—συγγνώμη
για
την
άποκάλυψη
της
αλθητικήης
αυτής
λέξεως—
και
όνειρεύονται
γι'
αυτά
δόξες
και
έκα-

τομύρια.
'Υπολογίζω
ότι
στην
'Αθήνα
θα
υπάρχουν
σήμερα
τουλάχιστον
δέκα
χιλιάδες
μπαμπάδες
και
ισάριθμες
μαμάδες—
ίσως
οι
μπαμπάδες
να
είναι
περισσότεροι
εις
άριθμόν—
που
νομίζουν
ότι
άπέκτησαν
από
μία
Σιρ
λεύ
Τέμπλ.
Και
βασανίζουν
τους
θιασάρχες,
τους
μαέστρους,
τους
ήθοποιούς
και...
το
παιδί!

'Ας
όψεσαι
'Αττίκ!

ΠΑΝ.
ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

ΕΝΩΣΙΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

'Υπό
τριάκοντα
λογοτεχνών,
έκ
των
παλαιότερων,
ιδρύθη
νέον
λογοτεχνικόν
σωματείον,
όπο
τόν
τίτλον
'Ενωσις
'Ελλήνων
Λογοτεχνών.
Σκοπός
αυτού
είναι
ή
ίδρυσις
έντευκτηρίου,
λογοτεχνικού
'Αρχείου,
ή
έκδοσις
περιοδικού
και
των
έργων
των
μελών
του,
ή
διοργάνωσις
διαλέξεων
και
έκδρομών,
ή
παροχή
βοηθημάτων
εις
τούς
άπορωτέρους
λογοτέχνας
και
συντάξεων
εις
τούς
γρηγοιότερους.
Μέλη
της
Διοικήσεως
'Επιτροπής
έξελέγησαν
οι
κ.κ.
Δημ.
Καλογερόπουλος
Πρόεδρος,
Χριστ.
Δαραλέης
'Αντιπρόεδρος,
Ευστράτιος
Ευστρατιάδης
Γραμματεύς,
Στ.
Τσιντζος
Ταμίας
και
Κώστας
Καιροφόλας
σύνβουλος.
'Η
'Επιτροπή
έπισκέφη
τόν
κ.
'Υπουργόν
της
Παιδείας
και
τόν
Γεν.
Διευθυντήν
των
Γραμμάτων
οι
τινες
έδήλωσαν
ότι
θα
ένιχυούσων
την
'Ενωσιν
εις
τό
έργον
της.
Αιτήσεις
πρός
έκλογήν
υποβάλλονται
εις
τό
γραφείον
της
'Ενώσεως
δδός
'Ακαδημίας
76,
άριθ.
γραφείου
4.

Αί
ζυμώσεις
διά
την
προσεχή
θερινήν
περίοδον
κατέληξαν,
έπί
τέλους,
σε
δριστικά
άποτελέσματα,
σχετικά
μέ
τόν
καταρτισμόν
των
περισσοτέρων
'Αθηναϊκών
θιάσων.

— Όπως
διαμορφώνεται,
λοιπόν,
ή
κατάστασις
τό
καλοκαίρι
πιθανόν
να
μήν
έχωμεν
άφθονον
άρτο.
Θά
έχωμεν
δμως
άφθονον
θέαμα!
— Και
πρώτα—πρώτα
θα
έχωμεν
έπί
τά
θιάσους
πρόζας:
1)
'Ανδρεάκη—Βεάκη
στό
θέατρον
'Ανδρεάδη.
2)
Μουσούρη—Μιράντα
στό
θέατρον
'Μουσούρη.
3)
Χόρν—'Αρώνη
στό
θέατρον
'Τριανόν.
4)
Μανωλίδου—Παπά
στό
θέατρον
'Λυρικόν.
5)
Θιάσος
Κοτοπούλη
στό
θέατρον
'Ρέξ.
Και
7)
Τό
θέατρον
Τέχνης
στό
θέατρον
'Δελφοί.

— 'Εξ
αυτών
ο
θιάσος
Μουσούρη—Μιράντα
θα
συνεργασθή
μέ
τόν
θιασον
Μουσικήης
Κωμωδίας
πού,
όπο
τήν
καλλιτεχνικήν
διεύθυνσιν
του
κ.
'Αχιλ.
Μαμάκη,
θα
στεγασθή
εις
τό
θέατρον
'Πάρκ.

— 'Ο
θιάσος
αυτός
της
Μουσικήης
Κωμωδίας
έκτός
του
κ.
Μάνου
Φιλιππίδη
και
Κώστα
Μανιατάκη
προέλαβε
κατόπιν
της
διαφωνίας
του
έπιχειρηματίου
και
της
κ.
Ναυσικώς
Βουτυρά—Γαλανού,
τήν
κ.
Ζωή
Βλαχοπούλου.

— 'Εξ
τόν
θιασον
θα
συνεργασθόν
δι'
ώρισμένα
έργα
ή
δνίς
Ναυά
Σκιαδά
και
ο
κ.
Λάμπρος
Κωνσταντάρας
του
θιάσου
Μουσούρη.

— 'Ο
θιάσος
Μηλιάδη-Κρεβατά
Πατρικίου-Δούκα
θα
στεγασθή
στό
θέατρον
'Σαμαρτζή».
Εις
τόν
θιασον
έπισης
θα
άνήκουν
ο
τενός
κ.
Κάσης,
ή
κ.
Πατρικίου,
χορωδία
16
πρόσωπα
γυναίκες
και
άνδρες
υπό
τήν
καλλιτεχνικήν
διεύθυνσιν
του
κ.
Ν.
Μηλιάδη.
'Ο
θιάσος
θα
κάνη
έναν
ή
δύο
περιφηρικούς
όπερέττα
'Ροζίτα»
του
κ.
Θ.
Σακελλαρίδη.
'Η
έπιχειρήσις
θα
είναι
του
κ.
Φώτη
Σαμαρτζή
και
έλπίζεται
ότι
θα
συνεργασθή
μέ
τόν
θιασον
και
ο
σκηνοθέτης
κ.
Τάκης
Μουζενίδης.

— Τό
'Περροκέ»
μέ
τό
έπισης
ισχυρόν
συγκρότημα
Μαυρέα-Αύλωνίτη-Ίατριδής
μέ
συμμετοχή
της
έξαιρετικής
καλλιτεχνίδος
του
έλαφρου
Θεάτρου
Καίτης
Ντιριντάουσα,
προέλαβε
τήν
Κούλα
Νικολαΐδου,
τήν
Τζέννη
'Αρσένη,
τήν
Μαρίκα
Νέζε,
Ζ.
Γκιουζέπε,
Γεωργία
Βασιλειάδου,
Ναυά
Γκάτση,
τόν
χορογράφον
και
χορευτή
κ.
'Αλμπαρέξ
και
τήν
χορευτριά
Κανόνι,
τόν
τενό
κ.
Ντενόνια
και
τήν
Λέλα
Πασαλή,
τόν
κ.
Τάκη
Χατζηχρήστο
και
ώς
κομπέρ
τόν
κ.
'Αγγελο
Μαυρόπουλο.

— 'Ο
έξαιρετικός
όπολογισμός
θιάσος
πού
συγκροτεί
ο
νέος
θεατρικός
έπιχειρηματίας
κ.
Α.
Παπαγεωργίου
για
τό
θέατρον
'Ερμής»
άπετελέσθη
από
τούς
κ.κ.
Π.
Κυριακόν,
Γιάννη
Σπαρτίδη,
Φωφά
Λουκά,
Φ.
Ντάβου,
Δ.
Παναγιωτίδου
κλπ.
Εις
τόν
έν
λόγω
θιασον
θα
συνεργασθή
κατά
τήν
θερινήν
περίοδον
ο
γνωστός
καλλιτέχνης
της
πρόζας
κ.
Κώστας
Σαντορινός
ώς
κομπέρ.

— 'Η
'Βασίλισσα
της
Τζάζ»
κ.
Ρένα
Βλαχοπούλου
υπέγραψε
συμβόλαιον
μέ
τόν
θιασον
του
'Ερμής».

ΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙΜΑΣ

'Η
περίφημη
διεθνής
άτραξιόν
ή
ξανθή
ώμορφιά
'Ελίτα,
ο
'Ελβετός
χορευτής
και
χορογράφος
Φριτζ
Φλερύ
και
ο
Ουάλλας,
πού
καταχειροκροτούνται
κάθε
βράδυ
στό
κοσμικό
κέντρο
ΣΕ-ΝΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

(Συνέχεια
απ'
την
1η
σελίδα)

τελέση
το
καθηκόν
του.
'Οταν
πρωτοήρθε
έκανε
δυο—τρεις
καλές
μέρες,
έτσι
για
τά
μάτια,
και
όστερα
έδειξε
μία
καταπληκτική
άδιαφορία
και
μία
άσυνειδησία
άσυχώρητη.
Τά
γαρούφαλλα,
τά
τριαντάφυλλα,
οι
βιολέτες
και
όλοι
γενικώς
οι
πολύχρωμοι
και
άρωματισμένοι
ένοικοι
του
κήπου,
έδοκίμασαν
τήν
πιο
πικρή
άπαγοήτευσι.
Στόν
'Απρίλιο
έχχαν
στηρίξει
όλες
τις
έλιπιδες
τους.
Τους
είχε
υποσχεθή
φωτεινά
λουτρά
μέσα
στις
χρυσές
ήλιακες
άχτιδες,
ούρανούς
γαλάζιους,
χλιαρή
άτμόσφαιρα,
άνοιξιάντικες
μέρες
και
γλυκές
'Απριλιάντικες
νύχτες.
'Αλλά
δέν
βαρυσέτε!
Καμιά
απ'
τις
υποσχέσεις
του
δέν
κράτησε.
Φέρθηκε
σάν
ένας
κοινός,
κοινότατος
άπατεών.

Τί
καλύτερο
δμως
μπορούσε
κάνει
να
περιμένη
από
ένα
μήνα
πού
ή
πρώτη
του
ήμέρα
έχει
καθιερωθή
πλέον
ώς
έπισημη
ήμέρα
της
ψευτιάς;

ΑΛ.
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

ΣΚΗΝΕΣ
ΑΠ'
ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΖΩΗ
ΣΤΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Την
περασμένη
Δευτέρα
3
'Απριλίου
μετεδόθη
από
τό
Ραδιοφωνικό
σταθμό
'Αθηνών,
μιά
έξαιρετικός
ένδιαφέροντος
συναίλια
μέ
τό
'Ελληνικό
Κουίντέτο».

Τό
διαλεχτό
αίμα
συγκρότημα
υπό
τήν
διεύθυνσιν
του
μαέστρου
και
έξαιρετικού
βιολίστα
κ.
Εύα
Κανελλίδη,
έδωσε
τή
χαρά
στό
μουσικόφιλο
κοινό
της
'Αθήνας
ν'
άπολαύση
τήν
ύπεροχη
μουσική
δημιουργία
του
Θεσσαλονικώς
συνθέτου
κ.
Γ.
Βαχαλοπούλου.
'Στην
έξοχ
από
τήν
'Ελληνική
ζωή».
Τό
έργο
αυτό
του
έλεγκτου
συνθέτου
είναι
έμπνευσμένο
από
τις
όμορφιές
της
έλληνικής
φύσεως
και
ζωγραφίζει
όλη
τήν
'Ελληνική
ζωή.
'Αξίζει
ν'
αναφέρωμε
ότι
τήν
ευγενική
φροντίδα
για
νά
γνωρίση
τό
μουσικόφιλο
κοινό
της
'Αθήνας
τό
άξιο
έργο
του
κ.
Γ.
Βαχαλοπούλου,
άνελαβαν
ο
διευθυντής
του
Ραδιοφωνικού
Σταθμού
'Αθηνών
κ.
'Αλ.
Γεωργιάδης
και
ο
κ.
'Ιωσήφ
Παπαδόπουλος
(Γκρέκας)
διαλέγοντας
ώς
έκτελεστήν
τόν
άριστοτέχνην
βιολίστα
κ.
Εύαγγ.
Κανελλίδη.

X.

Λουκία
Κωτισπούλου

'Εξαιρετικά
ένδιαφέρον
προμηνύεται
τό
ρεσιτάλ
χοροδότης
της
Λουκίας
Κωτισπούλου
τήν
Δευτέρα
8
Μαΐου
και
ώραν
3.30
εις
τό
θέατρον
Κοτοπούλη.
'Η
έκλεκτή
χορογράφος
και
χορευτριά
του
'Εθνικού
θεάτρου
Λουκία
Κωτισπούλου
θα
χορεύση
τόν
'Εθνατον
της
άντρωμένης»
μέ
μουσικήν
Μ.
Καλομοίρη,
τήν
'Ηλέκτραν»—χορευτικήν
σύνθεσιν
βγαλμένην
από
τήν
όμώνυμον
τραγωδίαν
του
Σοφοκλέους—και
τήν
'Πανθεσλίαν»
μέ
μουσικήν
Παλλαντίου.
Και
αί
τρεις
αυτά
μουσικά
και
χορευτικά
δημιουργία
είναι
νέαι
και
τό
ιδιαιτέρον
στοιχείον
ένδιαφέροντος
πού
παρουσιάζουν
είναι
ότι
έγιναν
έν
συνεργασία
μεταξύ
των
συνθετών
και
της
Λουκίας
Κωτισπούλου.
Εις
τό
πρόγραμμα
υπάρχουν
άκόμη
οι
περίφημοι
'Κυθηραϊκοί
χοροί»
του
Δ.
Μητροπούλου.
'Στό
χωρίο»
μέ
μουσικήν
Γ.
Πονηρίδη
και
ο
'Χαιρετισμός»
μέ
μουσικήν
Σκαλκώτα.

Λόγω
πληθώρας
ύλης
ή
Σχολή
Νίκολς
στό
προσεχές
φύλλο.
'Επίσης
μιά
ένδιαφέροντα
καμπάνια
για
τό
νέο
λογοτεχνικό
Σωματείο
'Ενωσις
'Ελλήνων
Λογοτεχνών».

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑ

— 'Ο
έν
λόγω
θιάσος
ώς
πρώτον
έργον
θα
παρουσιάση
μείαν
νέαν
μουσικήν
κωμωδίαν
του
κ.
Δ.Κ.
Εύαγγελίδη
έν
συνεργασία
μέ
τόν
κ.
'Αχ.
Μαμάκη.

— Δεύτερον
έργον
θα
είναι
κατά
πασαν
πιθανότητα
μία
μουσική
κωμωδία
του
κ.
'Αλ.
Λιδωρίκη
μέ
μουσικήν
Γιάννη
Σπάρτακου,
πού
είχε
γραφεί
για
τό
προπέρσινον
θιάσον
μουσικήης
κωμωδίας
του
θεάτρου
'Κοτοπούλη».

— Θιάσον
έπίσης
μουσικήης
κωμωδίας
θα
στεγάση
και
τό
θερινόν
θέατρο
'Μακέδο»
του
όπολου
Βασικά
στελέχη
θα
είναι
ή
κ.
Καίτη
Βερώνη,
ο
κ.
Γ.
Στυλιανόπουλος
και
ο
τόσσην
έπιτυχίαν
σημειώσας
και
εις
τό
έλαφρόν
θέατρον
τενός
κ.
Θάνος.

— 'Ο
θιάσος
των
'Ασων»
δέν
κατέληξε
άκόμη
σε
δριστικήν
συμφωνίαν.
Αυτή
τήν
στιγμή
διαπραγματεύεται
μέ
τέσσαρα
θέατρα:
τήν
'Αθηνά»,
τά
'Πεύκα»,
τήν
'Οάσι»
και
τά
'Παναθήναια».

— 'Ο
θιάσος
Μηλιάδη-Κρεβατά
Πατρικίου-Δούκα
θα
στεγασθή
στό
θέατρον
'Σαμαρτζή».
Εις
τόν
θιασον
έπισης
θα
άνήκουν
ο
τενός
κ.
Κάσης,
ή
κ.
Πατρικίου,
χορωδία
16
πρόσωπα
γυναίκες
και
άνδρες
υπό
τήν
καλλιτεχνικήν
διεύθυνσιν
του
κ.
Ν.
Μηλιάδη.

— Τό
'Περροκέ»
μέ
τό
έπισης
ισχυρόν
συγκρότημα
Μαυρέα-Αύλωνίτη-Ίατριδής
μέ
συμμετοχή
της
έξαιρετικής
καλλιτεχνίδος
του
έλαφρου
Θεάτρου
Καίτης
Ντιριντάουσα,
προέλαβε
τήν
Κούλα
Νικολαΐδου,
τήν
Τζέννη
'Αρσένη,
τήν
Μαρίκα
Νέζε,
Ζ.
Γκιουζέπε,
Γεωργία
Βασιλειάδου,
Ναυά
Γκάτση,
τόν
χορογράφον
και
χορευτή
κ.
'Αλμπαρέξ
και
τήν
χορευτριά
Κανόνι,
τόν
τενό
κ.
Ντενόνια
και
τήν
Λέλα
Πασαλή,
τόν
κ.
Τάκη
Χατζηχρήστο
και
ώς
κομπέρ
τόν
κ.
'Αγγελο
Μαυρόπουλο.

'Η
έξαιρετική
καλλιτέχνης
του
μουσικού
θεάτρου
όνις
Καίτη
Ντιριντάουσα,
ή
όποία
κατά
τήν
θερινήν
περίοδον
θα
συμμετέχη
του
θιάσου
του
'Περροκέ»
και
θα
ντουμπλάρη
εις
τό
Βαριετέ
'Λούξ».

— 'Ο
έξαιρετικός
όπολογισμός
θιάσος
πού
συγκροτεί
ο
νέος
θεατρικός
έπιχειρηματίας
κ.
Α.
Παπαγεωργίου
για
τό
θέατρον
'Ερμής»
άπετελέσθη
από
τούς
κ.κ.
Π.
Κυριακόν,
Γιάννη
Σπαρτίδη,
Φωφά
Λουκά,
Φ.
Ντάβου,
Δ.
Παναγιωτίδου
κλπ.
Εις
τόν
έν
λόγω
θιασον
θα
συνεργασθή
κατά
τήν
θερινήν
περίοδον
ο
γνωστός
καλλιτέχνης
της
πρόζας
κ.
Κώστας
Σαντορινός
ώς
κομπέρ.

— 'Η
'Βασίλισσα
της
Τζάζ»
κ.
Ρένα
Βλαχοπούλου
υπέγραψε
συμβόλαιον
μέ
τόν
θιασον
του
'Ερμής».

— 'Ο
θιάσος
Μηλιάδη-Κρεβατά
Πατρικίου-Δούκα
θα
στεγασθή
στό
θέατρον
'Σαμαρτζή».
Εις
τόν
θιασον
έπισης
θα
άνήκουν
ο
τενός
κ.
Κάσης,
ή
κ.
Πατρικίου,
χορωδία
16
πρόσωπα
γυναίκες
και
άνδρες
υπό
τήν
καλλιτεχνικήν
διεύθυνσιν
του
κ.
Ν.
Μηλιάδη.

— Τό
'Περροκέ»
μέ
τό
έπισης
ισχυρόν
συγκρότημα
Μαυρέα-Αύλωνίτη-Ίατριδής
μέ
συμμετοχή
της
έξαιρετικής
καλλιτεχνίδος
του
έλαφρου
Θεάτρου
Καίτης
Ντιριντάουσα,
προέλαβε
τήν
Κούλα
Νικολαΐδου,
τήν
Τζέννη
'Αρσένη,
τήν
Μαρίκα
Νέζε,
Ζ.
Γκιουζέπε,
Γεωργία
Βασιλειάδου,
Ναυά
Γκάτση,
τόν
χορογράφον
και
χορευτή
κ.
'Αλμπαρέξ
και
τήν
χορευτριά
Κανόνι,
τόν
τενό
κ.
Ντενόνια
και
τήν
Λέλα
Πασαλή,
τόν
κ.
Τάκη
Χατζηχρήστο
και
ώς
κομπέρ
τόν
κ.
'Αγγελο
Μαυρόπουλο.

— 'Ο
έξαιρετικός
όπολογισμός
θιάσος
πού
συγκροτεί
ο
νέος
θεατρικός
έπιχειρηματίας
κ.
Α.
Παπαγεωργίου
για
τό
θέατρον
'Ερμής»
άπετελέσθη
από
τούς
κ.κ.
Π.
Κυριακόν,
Γιάννη
Σπαρτίδη,
Φωφά
Λουκά,
Φ.
Ντάβου,
Δ.
Παναγιωτίδου
κλπ.
Εις
τόν
έν
λόγω
θιασον
θα
συνεργασθή
κατά
τήν
θερινήν
περίοδον
ο
γνωστός
καλλιτέχνης
της
πρόζας
κ.
Κώστας
Σαντορινός
ώς
κομπέρ.